

امام رضا(ع) همراه خودش تشیع را برای ایرانیان به ارمغان آورد/ با معرفت حقیقی امام رضا(ع) فاصله زیادی داریم

یک عضو هیئت علمی جامعة المصطفی(ص) العالمية با بیان اینکه معرفت ما به امام رضا(ع) باید یک معرفت حضوری باشد به گونه ای که وقتی به خدمت ایشان شرف یاب می شویم طوری که حقیقتاً با یک انسان زنده و حی که مشرف بر ما و حالات ماست و ما را می بیند و نگاه می کند و جواب سلام ما را می دهد باشد گفت: با اینجور معرفت از مقامش و کلماتش و سیره اش فاصله زیادی داریم.

یک عضو هیئت علمی جامعة المصطفی(ص) العالمية با بیان اینکه معرفت ما به امام رضا(ع) باید یک معرفت حضوری باشد به گونه ای که وقتی به خدمت ایشان شرف یاب می شویم طوری که حقیقتاً با یک انسان زنده و حی که مشرف بر ما و حالات ماست و ما را می بیند و نگاه می کند و جواب سلام ما را می دهد باشد گفت: با اینجور معرفت از مقامش و کلماتش و سیره اش فاصله زیادی داریم.

حجت الاسلام والمسلمین مهدی رستم نژاد، عضو هیئت علمی جامعة المصطفی(ص) العالمية در گفتگو با خبرنگار مهر در مورد پیام نامگذاری دهه کرامت گفت: دهه کرامت حد فاصل بین دو ولادت حضرت معصومه(ع) و حضرت رضا(ع) است دو بزرگواری که از پدر و مادر یکی بودند پدری که امام است و مادری که بین مادران ائمه بسیار پرفضیلت و پر جلالت بودند که خداوند هم امام رضا(ع) و هم حضرت معصومه(ع) را به او داد.

وی افزود: امام کاظم(ع) کثیر الاولاد و عیالوار بودند و همسران متعددی داشتند شاهچراغ و فرزندان دیگر امام موسی کاظم(ع) که برادران امام رضا(ع) محسوب می شدند، اما هیچ کدامشان برادر مادری نیستند. اینکه امام رضا(ع) امام است جای خودش را دارد این بحث ندارد اما درباره حضرت معصومه(ع) احادیثی داریم حتی از خود پیامبر که فرمودند پاره تن من در قم دفن می شود و قبل از اینکه امام کاظم(ع) بدنیا بیایند جد بزرگوار ایشان، امام صادق(ع) درباره حضرت معصومه(ع) گفت ایشان در قم دفن می شوند. این مسئله نشان می دهد که حضرت معصومه(ع) یک امامزاده معمولی نیست در حد بسیار بالا و والاست که حداقل 4 معصوم درباره حضرت معصومه و بویژه زیارتشان مطلب گفته اند و این مسئله نشانگر کرامت و بزرگواری ایشان است.

رستم نژاد با بیان اینکه اینها را گفتم تا به سؤال شما برسم این دو ولادت از خانواده کریم پیامش این است که خانواده کریم، دو ولادت کریم از نسل کریم و کریمان و از خاندانی که دارای کرامت هستند همه اینها به انسان می گوید که ما ریشه در این خانواده داریم ما از قبیله کریمان و اهل کرم هستیم و بزرگترین پیامش این است که آنها الگو و اسوه ما هستند و دیگران باید به آنها اقتدا و از آنها تبعیت کنند.

وی دراینکه چگونه می شود سیره امام رضا(ع) و اهل بیت را در جامعه گسترش داد هم بیان کرد: اولاً گسترش سیره اهل بیت(ع) به شناسایی آن سیره ها است. یعنی آن را خوب بشناسیم و بفهمیم. شناخت سیره خودش یک فن و هنری است که انسان با مطالعه و تحقیق و پیگیری آنها را بشناسد این راه نخست است که با احیای مراسم، مراکز و یادآوری و بیان و تحقیق و پژوهش میسر است بعد از شناخت باید حرکت کنیم، صرف شناختن کافی نیست وقتی شناختیم باید در جهت عمل کردن به روش و منش اهل بیت و امام رضا(ع) تلاش کنیم آن هم با تحصیل تقوا و نزدیک کردن خودمان به اهل بیت(ع) و رفتن به زیارتگاه ها و وصل شدن و توسل به آنها صورت می گیرد. همه اینها می تواند راه هایی باشد برای اینکه ما به سیره حضرت نزدیک شویم و به آن عمل کنیم.

این محقق و نویسنده کشورمان درمورد اینکه سیره سیاسی و اجتماعی امام رضا(ع) چه پیامی برای امروز جامعه ایران دارد هم تصریح کرد: امام رضا(ع) در برهه ای از زمان وارد ایران شدند که وضعیت ایران خیلی خاص بود. اولاً محبان اهل بیت(ع) در ایران زیاد بودند همینطور افرادی که انحراف فکری و عقیدتی داشتند هم کم نبودند اینطور نبود که همه از محبان اهل بیت(ع) باشند. حضرت با آمدنشان، ایران را تطهیر کردند و مسیر را برای شیعه شدن اجدادمان فراهم کردند اینطور نبود که در آن زمان همه شهرهای ایران شیعه نشین باشند حتی امام درنیشابور وقتی حدیث سلسله الذهب را بیان کردند در میان اهل سنت البته دوستدار اهل بیت آن را ایراد کردند.

وی افزود: حضور حضرت در ایران باعث برکت بسیار مهمی شد و آن اینکه مسیر شیعه شدن اجداد ما را سرعت داد یعنی اجداد ما به واسطه حضور فرزندان امام موسی کاظم(ع) هم شاهچراغ که به طرف شیراز رفت و هم حضرت معصومه که به قم آمدند و هم امام

رضا(ع) که به طرف خراسان رفت و امامزادگان دیگر که پراکنده شدند محبت اجداد ما را به اهل بیت(ع) جهت داد و به طرف شیعه شدن سوق داد. شیعه فقط اظهار محبت و ادای محبان را در آوردن نیست بلکه عمل کردن هم است. وقتی امام وارد این عرصه می شود خود حضورشان و حضور برادران و خواهر دیگرشان خود به خود یک نورانیتی در جامعه آنروز ایران آورد. و ایران را به سمت شیعه شدن سوق داد. این بهترین برکت بود که تشنگان معارف اهل بیت (ع) از مسیر امام رضا(ع) به اهل بیت(ع) وصل شدند. مسئله دیگر این است که عباسی ها طوس را مرکز خلافت خود قرارداده بودند و امام وقتی به پایتخت عباسی ها آمد همراه خودشان نفوذ و رسوخ در دلها را هم آورد و بسیاری از انسان ها و آن نفوس مستعده به برکت وجود ایشان هدایت شدند.

رستم نژاد بیان داشت: درست است امام در طوس به شهادت می رسد اما خود این شهادت نشان از تأثیر روز افزون ایشان در جامعه داشت و اینکه روز به روز دشمن را عقبتر زدند و آن حدیث سلسله الذهب که می گوید خط امامت و ولایت از شروط توحید و کلمه لااله الا الله است، در واقع مبارزه با طاغوت بود در طرح مسئله امامت و ولایت حقیقی خودش. با اینکه بعد از دو سال و نیم بعد به شهادت می رسند اما فکر امام را در بین مردم احیا کرد. لذا می توانیم در یک کلام ادعا کنیم و ادعایمان مستند به تاریخ و روایات است که حضور امام رضا(ع) فتح الفتوحی برای شیعه شدن ایرانیان شد. این اثر بسیار استمراریت بخش و ثبات انگیز امام رضا(ع) در این خطه پاک است که امروزه ایران را به سرزمین امام رضا(ع) می شناسیم و این تعارف نیست برای اینکه امام رضا(ع) دلها را تسخیر کرده است. امام رضا(ع) همراه خودش تشیع را برای ایرانیان به ارمغان آورد.

وی درمورد اینکه چه ضعف هایی در شناخت ما از شخصیت و سیره امام رضا(ع) وجود دارد هم تصریح کرد: اهل بیت(ع) را اساساً نمی شود شناخت. این سرچایش محفوظ بماند. خود امام رضا(ع) هم فرمود هیچ کس به ما قیاس نمی شود و مردم هم نمی توانند ما را بشناسند. یعنی آن حقیقت امام و آن گوهر ناب وجودی ایشان اینطور نیست که در دسترس انسانهای زمینی قرار داشته باشد. اما می توانیم منش و روش و محاسن کلام امام رضا(ع) را بشناسیم خود امام هم فرمود: اگر مردم همین زیباییهای کلام ما را می شناختند از ما اطاعت می کردند. این مقدار که می توانیم از روش و منش آن حضرت بشناسیم قابل شناخت است اما با شناخت حد مطلوب فاصله زیادی داریم.

وی افزود: یعنی ما موقعی که مریض و گرفتار و دلتنگ هستیم یاد امام رضا(ع) می افتیم اینگونه شناختن که شناختن نیست. باید امام را عارفاً به حقه شناخت. عرفان به مقام و منزلت امام به این است که همانطور که در زیارت نامه می خوانیم ما شهادت می دهیم که تو سلام و کلام ما را می شنوی و سلام ما را جواب می دهی. یعنی معرفت ما به امام رضا(ع) باید یک معرفت حضوری باشد به گونه ای که وقتی به خدمت ایشان شرف یاب می شویم طوری که حقیقتاً با یک انسان زنده و حی که مشرف بر ما و حالات ماست و ما را می بیند و نگاه می کند و جواب سلام ما را می دهد باشد. با اینجور معرفت از مقامش و کلماتش و سیره اش فاصله زیادی داریم.